

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členov JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej, v právnej veci žalobcu **Ing. J. H.**, bytom v B., J., proti žalovanej **Sociálnej poisťovni, ústredie so sídlom v B., U. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej** č. 422-594-GC-04/2004 z 31. augusta 2004, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. mája 2007, č.k. 2S 86/06-24, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 16. mája 2007, č.k. 2S 86/06-24, **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej uvedeného v záhlaví tohto rozsudku, ktorým ako odvolací orgán zmenila rozhodnutie pobočky žalovanej v D. č. 63/2003/9-B z 23. januára 2003 - ktorým bolo žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnnej osobe predpísané na úhradu poistné na nemocenské poistenie v sume 1.966,- Sk a poistné na dôchodkové zabezpečenie

v sume 12.187,- Sk všetko za obdobie 01/1995 - 06/1996 v celkovej výške 14.153,- Sk - tak, že vypustila časť textu týkajúcu sa obdobia, ktorú nahradila jeho presnou špecifikáciou, pričom v ostatnom rozhodnutí potvrdila a žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca tvrdenie o zániku živnostenského oprávnenia k 15. septembru 1993 žiadnou formou nezdokladoval a táto skutočnosť ani nevyplýva z administratívneho spisu. Krajský súd zdôraznil, že z rozhodnutia Obvodného úradu D. z 25. augusta 1994 je nepochybné, že žalobcovi bolo ex offio zrušené živnostenské oprávnenie len na predmet činnosti stolárstvo, a preto naďalej v ostatných činnostiach ostal v rozhodnom období samostatne zárobkovo činnou osobou, so zotrvaním povinnosti platiť poisťné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie. Námietku žalobcu, že od augusta 1996 pracoval vo firme M., ktorá odvádzala poisťné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko zákon jasne ukladá samostatne zárobkovo činnnej osobe povinnosť platiť uvedené poisťné, pričom žiadne alternatívy, napr. pre prípad ďalšieho príjmu z pracovnoprávneho vzťahu (aj keď zamestnávateľ riadne platí odvody) nepozná, takže táto skutočnosť nemá vplyv na predpis poisťného samostatne zárobkovo činnnej osoby.

Preto krajský súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu žalovanej v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovanej v medziach žaloby je v súlade so zákonom, a žalobu podľa § 250j ods.1 O.s.p. zamietol.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Odôvodnil ho v podstate tým, odporkyňa od neho vymáha čiastku 14.153,- Sk protizákonne, pretože v uvedenom období pracoval ako zamestnanec firmy M., R., B., IČO: X., ktorý bol povinný platiť za neho všetky odvody. Zdôraznil, že pokiaľ živnostenskému oprávneniu boli pridelené IČO, muselo byť zaregistrované, pričom od rokov 2002 a 2003 mohlo byť vymazané a z tohto titulu dnes nemusí byť v registrácii. Navrhovateľ uviedol, že do 19. júna 1996 bol vedený v Sociálnej poisťovni H., do ktorej boli platené odvody uvedenou firmou a až od 19. júna 1996 bol preregistrovaný do Sociálnej poisťovne v e. Zdôraznil, že v rozsudku uvedené tvrdenie, že v inkrimovanom období, t.j. od 1. januára 1995 do 18. júna 1996, bol samostatne zárobkovou osobou je podvodné, nakoľko Obvodný úrad D. **26. mája 1994** dal návrh na zrušenie jeho živnostenského oprávnenia na vykonávanie ohlasovacích živností

stolárstvo, sprostredkovanie obchodu, maloobchod mimo jedov, žieravín, výrobkov zo zlata, a teda týmto dňom bol jeho živnostenský list v celom rozsahu zrušený. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby bol rozsudok krajského súdu zrušený a vymáhanie čiastky 14.153,- Sk Sociálnou poisťovňou zastavené. K odvolaniu zároveň pripojil fotokópiu pracovnej zmluvy z 18. decembra 1994, uzavretej s M. P. na dobu neurčitú, ako aj kópiu horeuvedeného návrhu z 26. mája 1994.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Ohľadne námietok uvedených v odvolaní uviedla, že žalobca v ňom neuviedol žiadne nové právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali zrušenie jej právoplatného rozhodnutia z 31. augusta 2004. Zdôraznila, že z rozhodnutia Obvodného úradu v D., z 25. augusta 1994 je nepochybné, že žalobcovi bolo ex offo zrušené živnostenské oprávnenie len na predmet činnosti stolárstvo, pričom v ostatných činnostiach ostal v rozhodnom období naďalej samostatne zárobkovo činnou osobou s povinnosťou platiť poisťné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie v minimálnej výške v súlade s § 16 ods. 8 zák.č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 274/1994 Z.z.“) a to bez ohľadu na skutočnosť, či mal z podnikateľskej činnosti príjem. Čo sa týka preukázania zamestnania žalobcu vo firme M., v ktorej mal žalobca pracovať od 20. septembra 1994 do roku 1996 (vrátane), žalovaná uviedla, že naďalej zastáva názor, že žalobca nepredložil relevantný doklad, ktorým by preukázal pravdivosť svojho tvrdenia o pracovnom pomere u tohto zamestnávateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach žaloby a v rozsahu odvolania žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade § 250ja ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Z podkladov spisu v predmetnej veci vyplýva, že úlohou prvostupňového súdu bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovanej a to postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - § 247 O.s.p. a nasl.).

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, *v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá*, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni (§ 250b ods. 1 O.s.p.).

Rozsah napadnutia rozhodnutia správneho orgánu možno rozšíriť len v lehote podľa § 250b (§ 250h ods. 1, veta za bodkočiarkou O.s.p.).

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu žalovanej, je zrejmé, že žalobca na rozhodnutie žalovanej č. X. zo 17. mája 2004 - ktorým prerušila konanie za účelom odstránenia nedostatkov jeho podania, t.j. zdokladovania pracovného pomeru vo firme M. - nereagoval a žiadny takýto doklad nepredložil, a to napriek upozorneniu žalovanej, že v takomto prípade bude rozhodovať na základe spisového materiálu, ktorý má k dispozícii. Nakoľko ich nepredložil v lehote v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p. ani k žalobe, fotokópiu pracovnej zmluvy z 18. decembra 1994, ktorú pripojil až k odvolaniu proti napadnutému rozsudku krajského súdu, nebolo možné akceptovať.

Čo sa týka pripojeného podnetu živnostenského oddelenia Obvodného úradu v D. z 26. mája 1994 – ktorým z dôvodu, že žalobca ako súkromný podnikateľ ignoruje všetky kontrolné orgány a porušuje ustanovenia živnostenského zákona, požiadal o zrušenie živnostenského oprávnenia žalobcu v mimoodvolacom konaní – odvolací súd konštatuje, že predložené podanie nepredstavuje doklad preukazujúci zánik živnostenského oprávnenia žalobcu dňom 26. mája 1994 na všetky predmety podnikania, ako sa žalobca mylne domnieva.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi krajského súdu v tom, že rozhodujúcim dokladom pre posúdenie doby platnosti živnostenského oprávnenia žalobcu je výpis zo živnostenského registra, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalobcovi zaniklo k 27. februáru 1995 živnostenské oprávnenie len na predmet podnikania stolárstvo.

Zároveň odvolací súd poukazuje na nezrovnalosti v tvrdeniach žalobcu, a to čo sa týka z časového vymedzenia pracovného pomeru vo firme M.. Žalobca v žalobe z 21. októbra 2004 tvrdil, že v tejto firme pracoval **od augusta 1996**, údaje o čom získal až **v mesiaci október 2004**. Z kópie predloženej pracovnej zmluvy z 18. decembra 1994, ktorú mal uzatvoriť z M. P., však už vyplýva, že do práce **mal nastúpiť dňa 1. januára 1995**.

Z výpisu zo živnostenského registra odvolací súd zistil, že **M. P. vzniklo oprávnenie na všetky predmety podnikania dňom 6. decembra 1996**. Uvedenému podnikateľskému subjektu zaniklo oprávnenie na podnikateľskú činnosť dňom jeho smrti - 27. januára 2002.

Na základe uvedených zistení odvolací súd jednoznačne skonštatoval, že námietky žalobcu sú bezpredmetné a nespôsobilé spochybniť správnosť skutkových, ako aj právnych záverov krajského súdu.

Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil so závermi krajského súdu, že žalobca ako držiteľ živnostenského oprávnenia bol povinný platiť v predmetnom období od 1. januára 1995 do 30. júna 1995 poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie ako samostatne zárobkovo činná osoba podľa § 4a ods. 1 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 145a ods. 2 cit. zákona s účinnosťou do 31. decembra 2000 mu vznikla účasť na nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení dňom vzniku oprávnenia na vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti. Z § 14 ods. 1 písm. b/ zák.č. 274/1994 Z.z. s účinnosťou do 31. decembra 2000 vyplývala žalobcovi zo samostatnej zárobkovej činnosti povinnosť platiť poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie. Nakoľko uvedenú povinnosť si žalobca nesplnil, žalovaná mu uložila podľa § 22 ods. 3 zákona povinnosť platiť poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie vo výške určenej percentuálnou sadzbou z vymeriavacieho základu dosiahnutého v rozhodujúcom období, ktorú žalobca ani v rámci celého konania nenamietal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozhodnutie žalovanej v medziach žaloby je v súlade so zákonom, a preto podľa § 219 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods.1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože v tomto konaní nebol úspešný.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. septembra 2008

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Falbová